

วัดเวฬุราชิน

ประวัติความเป็นมา

วัดเวฬุราชิน เจ้าพระยาพลเทพ (เอี่ยม ชูโต) เป็นผู้สร้างในสมัยรัตนโกสินทร์ ตอนปลายรัชกาลที่ ๓ โดยนำเงินค่าภาษีไม้ไผ่สีสุกที่ท่านเป็นเจ้าของร้านรับสัมปทานผูกขาดการเก็บอยู่มาใช้เป็นค่าสร้างวัด เมื่อแรกสร้างเรียกชื่อวัดตามสภาพภูมิศาสตร์ที่ตั้งวัดที่เป็นคิ่งน้ำใหญ่ในคลองบางกอกใหญ่ว่า **วัดใหม่ทองคิ่ง** สร้างเสร็จบริบูรณ์ในต้นรัชกาลที่ ๔ เจ้าพระยาพลเทพจึงน้อมเกล้าฯ ถวายเป็นพระอารามหลวง ได้รับพระราชทานนามว่า **วัดเวฬุราชิน** ตามปฐมเหตุของการสร้างวัด แปลความหมายได้ว่าวัดซึ่งเกิดจากหนี้ภาษีไม้ไผ่ของพระราชา

ต่อมาสมัยรัชกาลที่ ๕ พระยาพิศาลศุภผล (ชื่น พิศาลบุตร) และขุนตาลวโนชากร (นึม แสนวัด) ได้ร่วมกันปฏิสังขรณ์วัดใหม่ทั้งหมด เป็นการปฏิสังขรณ์ครั้งใหญ่เท่ากับเป็นการสร้างวัดใหม่ ต่อมาพระไพโรจน์ธรรมากรณ์เป็นเจ้าอาวาสได้บูรณะวัดให้อยู่ในสภาพที่งดงามเป็นที่ชื่นชอบของประชาชนทั่วไป

สถานะและที่ตั้ง

วัดเวฬุราชิน เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๔๒ แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร มีที่ดินที่ตั้งวัดเนื้อที่ ๑๕ ไร่

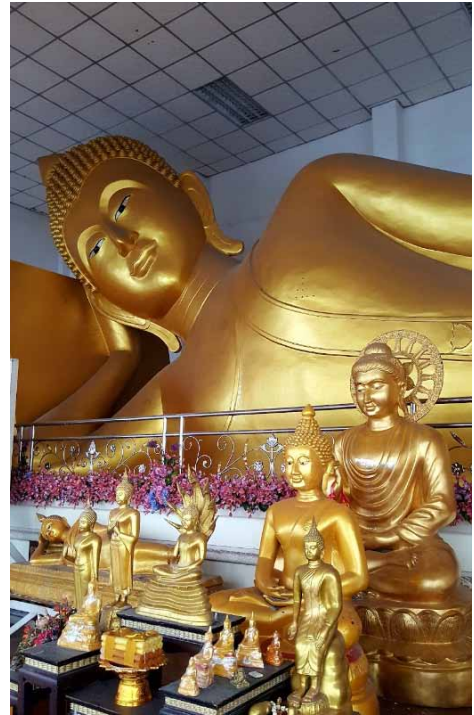
สิ่งสำคัญ

พระอุโบสถ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ลักษณะสถาปัตยกรรมทรงไทย หลังคาลด ๒ ชั้น มุงกระเบื้อง ประดับช่อฟ้า ใบระกา ทางหงส์ ชุ่มประตุน้ำต่างเป็นลายปูนปั้นงดงาม ภายในพระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเล่าเรื่องชาดก ภาพฝาผนังเหนือหน้าต่างเป็นภาพเทพพนม พัดฉกคนธรรพ์ และเทพบันเทิง ฝาผนังหลังพระประธานเป็นภาพพระพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรมเทศนาโปรดพระพุทธมารดา

พระประธาน เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย

พระวิหารทิศ ๔ หลัง มุมกำแพงแก้ว ประดับ
 ช่อฟ้า ใบระกา ลงรักปิดทอง มีมุขลด หน้าบันจำหลักไม่เป็นรูป
 พระพุทธเจ้าแสดงพระธรรมเทศนาแก่เหล่าเทวดา

พระพุทธสีหไสยาสน์ ประดิษฐานในพระวิหาร

พระเจดีย์ทรงลังกา อยู่หลังพระอุโบสถ ตั้งอยู่บนฐานทักษิณสี่เหลี่ยมมุมมน สร้างในรัชกาลที่ ๔

